

JEHO DEBUT S IBEXOM 23. AUGUSTA

1 9 6 9

16 Kapela Ibex z Liverpoolu ho prijala ako speváka v roku 1969. Zľava doprava: Freddie Mercury, Paul „Flogger“ Fielder, John „Tupp“ Taylor, Pat McConnell, Sian Ollett, Ken Testi, Bruce Sanderson a Miffer Smith.

17 Freddie Mercury bol hlasom skupiny Sour Milk Sea, ktorá bola aktívna v rokoch 1968 až 1970.

Freddie túžil aspoň sčasti vyriešiť vnútorný konflikt medzi tým, kým bol a kým chcel byť. Opantala ho hudba a túžba byť na pódiu, hrať a spievať. To sa mu nakoniec splnilo. 23. augusta 1969 debutoval na javisku divadla Octagon v Boltone ako hlavný spevák kapely Ibex z Liverpoolu, ktorú založili Mike Bersin (gítara), Mick Smith (bicie) a John Taylor (basgítara). Freddie začal cestovať medzi Londýnom a Liverpoolom, aby mohol hrať s kapelou čo najviac. Kedykoľvek sa ocitol v meste kapely Beatles, býval v byte na Penny Lane.

V októbri 1969 skupina Ibex zmenila názov na Wreckage, pre ktorú Freddie zložil niekoľko piesní vrátane „Seven Seas of Rhye“, „Stone Cold Crazy“ a „Liar“, a ktoré neskôr prearanžovala skupina Queen. Hoci bol Freddie hanblivý, na javisku prešiel premenou, prekonal svoj strach a stal sa z neho iný človek – bol drzý, nápadný, veľmi osobitý. Mal svoje predstavy o hudbe a delil sa o ne, ale vo svojom osobnom živote sa obával názorov iných ľudí, bol rozpoltený medzi nápadným charakterom, ktorý vyžaroval na javisku a súkromným životom, v ktorom bol veselý, plachý, dobrosrdečný, veľkorysý a bezprostredný. kapela však pôsobila len krátko, v novembri 1969 sa rozpadla. Freddie sa nechcel vzdať a hľadal ďalších spoločníkov, ktorí by ho sprevádzali na jeho vysnívanej hudobnej ceste. Aby sa uživil, využil svoje vzdelanie a zručnosť v kreslení na získanie fušiek ako grafik a ilustrátor, ale hudba sa teraz stala skutočným motorom jeho života. Freddie sa rozhodol odpovedať na

inzerát časopisu *Melody Maker*, v ktorom skupina Sour Milk Sea hľadala speváka. Extravagantne oblečeného, výstredného speváka prijali a 1. marca 1970 Freddie Bulsara debutoval ako spevák v tejto kapele, ktorú tvorili Chris Dummatt, Jeremy Gallop a Paul Milne. Freddie čoskoro posunul ich bluesrockový hudobný štýl (niekde medzi Johnom Mayallom a skupinou Fleetwood Mac) neortodoxnejším smerom. Jeho dominantná osobnosť mala však priveľmi autoritatívny vplyv na rovnováhu malej nezávislej kapely, ktorá sa napokon v priebehu niekoľkých mesiacov rozpadla.

Na Ealing Art College sa medzičasom Freddie spriatelil s Timom Staffellom, spolužiakom a tiež spevákom a basgitaristom rockovej skupiny 1984, ktorej sa podarilo získať rôzne angažmány – dokonca aj ako náhradníci za Jimiho Hendrixa na Imperial College. V skupine účinkoval Brian May, mladý gitarista z Felthamu, ktorý bol zbláznený do astrofyziky. Keď sa skupina 1984 rozpadla, May a Staffell založili ďalšiu kapelu – Smile, ku ktorej sa pridal aj bubeník Roger Meddows Taylor.

Freddie Bulsara, ktorý zostal bez kapely, nielenže začal sledovať Smile, ale presťahoval sa tiež do domu na Ferry Road v Barnes, ktorý zdieľali Tim, Roger a Brian. Neustále presviedčal svojho priateľa Staffella, aby sa mohol pridať ku skupine ako druhý spevák. Často chodil na ich skúšky a koncerty, spriatelil sa s každým, najmä s Rogerom Taylorom. Aby naškriabali nejaké peniaze, prenajali si stánok na kensingtonskej tržnici, kde predávali nosené oblečenie, ale aj „outfity“ navrhnuté Freddieom a taktiež jeho kresby. Keďže nemali

podnikavého ducha stánok čoskoro zavreli. Mladíci potom začali pracovať pre Alana Maira, majiteľa iného stánku na kensingtonskej tržnici, ktorý často prilákal rockové hviezdy hľadajúce „cool“ topánky a čižmy, hlavne tie nablýskané na vysokom opätku, vhodné na novú glam-rockovú scénu.

Medzi jeho klientov patrilo David Bowie – čerstvo po úspechu s piesňou „Space Oddity“ – ktorý sa tu prvý raz stretol s Mercurym. Mair daroval mladému Bowiemu pár topánok a bol to práve Freddie, kto mu ich odovzdal. Bol hudobníkovým fanúšikom, povedal mu, že ho už videl vystupovať naživo. Spýtal sa ho, či by mu nejakým spôsobom mohol pomôcť s koncertom, ktorý Bowie plánoval na Ealing Art College. Bowiemu sa Freddie zapáčil a požiadal ho, aby mu pomohol s prípravou scény. Freddie súhlasil. Tak sa začal príbeh, ktorý sa o niekoľko rokov neskôr skončí v nahrávacom štúdiu. Bowie však nebol jeho idolom. Rockovou hviezdou, ktorú si Freddie vážil viac než všetkých ostatných, bol už od jeho londýnskeho debutu v roku 1967 Jimi Hendrix.

18 Queen – John Deacon, Roger Taylor, Brian May a Freddie Mercury na začiatku sedemdesiatych rokov.

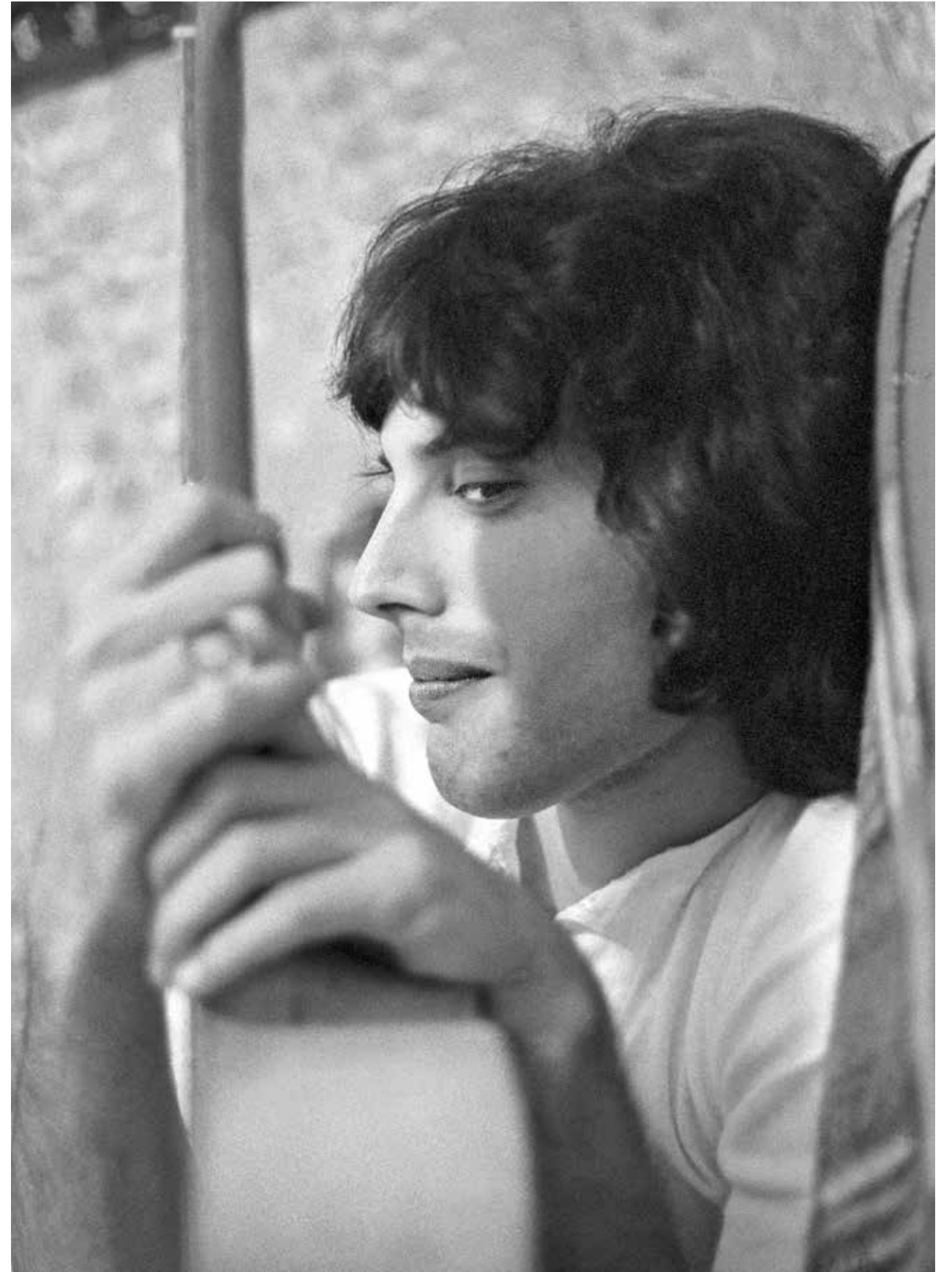
SMILE ZAČAL HRAŤ VEĽKÉ KONCERTY, DOKONCA SA IM PODARILO ZÍSKAŤ NAHRÁVACIU ZMLUVU, NO NIKDY NIČ NENAHRALI

Freddie miloval Hendrixovu hudbu a ešte viac jeho vystupovanie na javisku, spojenie kreativity, umenia a zábavy, jeho talent šoumena, ktorým úplne upútal svoje

publikum. Mnohé kresby, ktoré Freddie predal v kensingtonskom stánku, boli Hendrixove portréty. Z peňazí, ktoré zarobil, si kúpil svoju prvú gitaru z druhej ruky. Na nej, ako aj na svojom milovanom klavíri, zložil svoje najstaršie piesne. Medzitým sa skupina Smile tešila z úspechu. Vystúpili ako predskokani pre mnohé veľké kapely

od Pink Floyd po T-Rex, od Yes až po Family. Boli dokonca na zozname charitatívnej akcie s Joeom Cockerom a skupinou Free v koncertnej sieni Royal Albert Hall. Všetko išlo na plné obrátky a kapele sa dokonca podarilo získať zmluvu s Mercury Records na vydanie singla a EP albumu. Hoci nahrali niekoľko skladieb, žiadnu z nich nevydali. Znechutený Staffell opustil kapelu, ktorá tak ostala bez speváka. Skupina Smile sa preto v marci 1970 rozpadla. Aj keď to bola len malá strata pre dejiny rocku, bola to kľúčová udalosť v dejinách Freddieho Bultona, ktorý túžil spievať. Vzájomné priateľstvo Freddieho, Briana a Rogera ich priviedlo k najlogickejšiemu riešeniu: spojiť svoje silné stránky a založiť novú kapelu. Kde začať? Samozrejme s názvom. Freddie prišiel s návrhom Queen, ktorý uprednostnili pred Grand Dance či Rich Kids. „Queen bol krátky názov, jednoduchý a ľahko zapamätateľný,“ vysvetľoval Freddie. „Taktiež vyjadroval, akí sme chceli byť – majestátni a kráľovskí. Pôvab bol našou súčasťou a chceli sme byť šviháci. Bol to silný názov, veľmi univerzálny a priamy. Mal veľký vizuálny potenciál a dal sa rôzne interpretovať. Samozrejme, vedel som, že je to aj slangový výraz pre homosexuálov, ale to bol iba jeden z mnohých významov tohto slova...“

21 *Fotografia Freddieho Mercuryho počas rozhovoru v roku 1969 v jeho byte v štvrti Shepherd's Bush v Londýne.*

V polovici sedemdesiatych rokov sa traja členovia kapely pustili do práce so svojim novým basgitaristom Mikeom Groseom, ktorého neskôr nahradil Barry Mitchell. V repertoári mali niekoľko piesní skupín Smile a Ibex a hrávali na najrôznejších miestach. Snažili sa doladiť nielen piesne, ale aj ich šou. Freddie skúšal kostýmy, všetci sa rozhodli pre výstredný vzhľad. Čo však naozaj potrebovali, bol nový hudobný materiál, a tak začali písať. Freddie a Roger sa presťahovali do nového bytu v štvrti Shepherd's Bush, v ktorom sa nachádzal starý klavír Freddie na ňom zložil prvé piesne pre Queen, jednou z nich bola „My Fairy King“, taká komplexná

skladba, že ju kapela nikdy nezahrála naživo. Bola to tiež prvá veľká syntéza Freddieho hudobných zmyslov a jeho schopnosti pracovať na fantastických textoch.

Pieseň bola inšpirovaná básňou Roberta Browninga „The Pied Piper of Hamelin“. Vo svojej tvorbe bol Freddie často inšpirovaný rôznymi básňami, miešal osobné odkazy – najmä svojej matke – a rozprávkovú obrazotvornosť: kone s orlímí krídlami a psy, ktoré bežali rýchlejšie než jelene. Pieseň nadobúda hlbší význam, ak si vypočujeme slová Briana Maya, ktorý v mnohých rozhovoroch vysvetľoval, že

odkaz na „Mother Mercury“ (Matku Merkúr) v poslednej strofe podnietil speváka k zmene priezviska. Farrokha Bulsaru nechal v minulosti a nadobro sa z neho stal Freddie Mercury.

Bol to odkaz na jeho matku, ale aj na boha Merkúra, okrídleného posla a boha snov. Trochu menej poeticky si Tim Staffell spomína, že Freddie vystupoval pod prezývkou Mercury už na vysokej škole, pričom sa odvolával na svoje astrologické znamenie. Rokmi sa objavili ďalšie menej dôveryhodné teórie, avšak podľa slov Briana Maya „bola zmena mena jeho súčasťou.

Vzal na seba inú kožu. Myslím si, že mu to pomohlo stať sa človekom, akým chcel byť. Stále tam bol aj Bulsara, ale pre ľudí bude iným človekom, bude bohom.“

Z hudobného hľadiska išli veci správnym smerom, kapela sa začala tešiť malému počtu fanúšikov, pozostávajúcich zväčša z kruhu blízkych priateľov. Spolupráca medzi Freddiem, Brianom a Rogerom sa neustále zlepšovala. Koncerty odhalili Brianov potenciál na gitarovú hru, Rogerove nadanie pre bicie nástroje, ale predovšetkým Freddieho mohutný, farebný hlas s obrovským rozsahom. Ich hudobné dispozície v kombinácii s energickým vystupovaním na javisku a extravagantným výberom oblečenia vytvorili nezvyčajnú zmes trendov, rocku, glamu a progresívnej hudby. Hrávali často, dostali niekoľko ponúk hrať v prestížnych kluboch ako Marquee, a ich cesty sa skrížili s ďalšími kapelami, ktoré v tej dobe vznikali, ako napríklad Genesis a Yes. Naďalej však mali problémy s nájdením basgitaristu.

Barry Mitchell takisto skončil a začiatkom roka 1971, v dobe, keď mali krátko „na palube“ Douga Bogieho, v nočnom klube, do ktorého večer zašli Brian s Rogerom, stretli Johna Deacona. John hrával v rockových kapelách od štrnástich rokov a študoval elektroniku na Chelsea College.

Freddie bol od prírody tichý, no napriek tomu spoločenský a veselý. Keďže toto náhodné stretnutie bolo príjemné, dohodli sa na termíne jeho konkurzu. Keď ho videli a počuli hrať, všetky ich pochybnosti zmizli. Bol pre nich dokonalý. „Bol to mimoriadne skúsený hudobník,“ spomína si Roger Taylor. „Hlavne mal bezstarostnú povahu. To nebolo zlé, keďže my traja sme všetci prehŕňali. Cítili sme, že nielen jeho zvuk bol pre nás ten pravý, ale aj jeho osobnosť. Nemal také problémy ako ostatní basgitaristi.“ A tak s Freddie Mercury, Brianom Mayom, Rogerom Taylorom a Johnom Deaconom bola skupina začiatkom roka 1971 kompetná.

FARROKH BULSARA SI MENÍ MENO RAZ A NAVŽDY, ABY SA STAL FREDDIEM MERCURYM

22 Členovia skupiny Queen pózujú v Londýne v roku 1973. Prvý album kapely vyšiel v Anglicku v júli toho roku.